

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. София , 19.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание на трети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Людмила Цолова
Членове:	Светла Станимирова Женя Димитрова

при участието на секретаря Павлина И. Христова
като разгледа докладваното от Женя Димитрова Въззивно търговско дело № 20201001002607 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 613 а от ТЗ във връзка с чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх.№-90852/08.09.2020 година от „РИЛА ЛЕЙК“ АД срещу решение 1274/28.08.2020 година, постановено по т.д.417/2015 година по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-9 състав, с което е възобновено производството по несъстоятелност на „РИЛА ЛЕЙК“ АД.

Твърди се в жалбата, че постановеното решение е неправилно, тъй като направените от съда фактически изводи за наличие на предплатени разноски не кореспондират с действителните нужди за производството по несъстоятелност, тъй като липсват разноски от м.август 2018 година, поради което само за възнаграждение на синдика ще е необходима сума в размер на 21700 лева. Поради тази причина внасянето на сума в размер на 8000 лева не е сума, която да е основание за възобновяване на производството по несъстоятелност. Лицето, което е внесло сумата няма качеството кредитор, поради което не са налице предвидените предпоставки за възобновяване на производството по несъстоятелност. Претендира се отмяна на решението на

първоинстанционния съд и постановяване на решение по съществото на спора, с което се отхвърли молбата за възобновяване, ведно с предвидените в закона последици.

В срока по чл. 263 ал. 1 от ГПК е подаден писмен отговор от дружеството кредитор който моли съда потвърди решението на първоинстанционния съд.

Въззивната жалба е процесуално допустима. Тя е срещу решение в производство по несъстоятелност, постановено на основание чл. 632 ал. 4 от ТЗ, което подлежи на обжалване по общия ред съгласно изричната разпоредба на чл. 613а ал. 1 от ТЗ. Въззивната жалба е подадена в седемдневния срок по чл. 633 от ТЗ.

Производството по несъстоятелност по т.д.417/2015 година по описа на СГС е образувано по молба на кредитор „Интермекс СД“ , като с решение 390/16.02.2018 година е открито производството и е обявена неплатежоспособността на длъжника „Рила лейк“ АД, като е внесена сумата от 3000 лева за разноски.

С решение № 883 от 09.05.2019 година по т. дело /н/№ 417/2015 година на СГС е спряно производството по делото поради липса на средства за покриване на началните разноски на несъстоятелността.

Това решение е обявено в търговския регистър на 10.05.2019 година.

На 30.06.2020 година „Интермекс СД“ в качеството си на кредитор на „Рила лейк“ АД е депозирал молба с вх. № 61388/30.06.2020 година, подадена по електронната поща. Молбата е по чл. 632 ал. 2 от ТЗ и е с искане за възобновяване на производството по делото, като към молбата е приложено и платежно нареждане, като видно от извършеното отбелязване е, че сумата е постъпила на 29.06.2020 година. Като основание в платежното нареждане е посочено решение 883/09.05.2019 година, което следва да се приеме за достатъчно индивидуализиращ признак, а лицето, което извършва плащането е индивидуализирано като Интермекс СД, като е посочено физическо лице Р. С. Г..

Основното оплакване във въззивната жалба, както и в изразеното

становище пред първоинстанционният съд от длъжника е, че лицето, посочено като вносител в платежното нареждане няма качеството кредитор.

За възобновяване на производството следва да са налице следните кумулативно дадени предпоставки-постъпила молба в едногодишния срок, течащ от обявяването на решението в търговския регистър, което съгласно практика по чл. 290 от ГПК – решение № 99 от 23.06.2011 година на ВКС по т.д. № 59/2011 година, II т.о., ТК е условие за нейната допустимост, а внасянето на необходимите разноси е основание за разглеждането ѝ от съда по същество и произнасяне по нейната основателност.

Разрешението, дадено в това решение на ВКС е, че предвиденият в чл.632, ал.2 ТЗ едногодишен срок е относим към датата на подаване на молбата за възобновяване на спряното по реда на ал.1 производство по несъстоятелност, а не към задължението за представяне на доказателства за наличието на достатъчно имущество, респ. за внасяне на необходимата сума за предплащане на началните разноси по чл.629б ТЗ, поради което дори и да се приеме, че представеното платежно нареждане не съставлява доказателство за заплатени разноси от кредитор, то видно от депозираната молба е, че същата е подадена в едногодишния срок от лице, имащо качеството кредитор.

В процесния случай Интермекс СД е депозирал молбата с искането до съда за възобновяване на производството и е представил доказателства за заплатените разноси в размера, определен от съда.

Видно от извършеното обявяване в Търговския регистър производството по несъстоятелност е на фаза списък на приетите предявени вземания, в които Интермекс СД фигурира като кредитор, без да е постановено определение на съда за одобряване на списъка. При липсата на определение за одобряване на списъка следва да се приеме, че кредитор в това производство е употребено в по-широк смисъл и не се има предвид кредитор с прието вземане по смисъла на чл.693 ТЗ. Да се приеме обратното би означавало да се преклудира възможността да се внесат разноси и да се продължи производството по несъстоятелност.

В основанието на представеното платежно нареждане е записано, че се касае за предплащане на разноси по решение 883/09.05.2019 година, което

следва да се приеме за достатъчно индивидуализиращ признак. Посочено е и лицето „Интермекс СД“, което предполага, че плащането е осъществено от негово име и за сметката на физическото лице. За нуждите на процеса е необходимо действието да е извършено от името на кредитора, а какви са неговите вътрешни отношения с физическото лице е правно иррелевантно за възникване правото да се иска възобновяване.

Не може да се възприеме и твърдението на длъжника, че сумата е недостатъчна, тъй като съгласно процедурата предвидена в чл.629б ТЗ, съдът определя сумата, която трябва да бъде предплатена, дава срок за изпълнение на това задължение и посочва последиците при неизпълнението му. Сумата от 8000 лева е посочена в съдебното решение, поради което внасянето на сума в този размер следва да се приеме за внасяне на необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл.629б ТЗ.

Молбата за възобновяване на производството по делото е подадена от „Интермекс СД“ в едногодишния срок по чл. 632 ал. 2 от ТЗ. Едногодишният срок е започнал да тече на 10.05.2019 година, когато е обявено в търговския регистър решението, с което производството е спряно. Срокът изтича на 10.05.2020 година, но съдът съобрази, че считано от 13.03.2020 година с влизане в сила на ЗМДВИП за срока от 13.03.2020 година до отмяната на извънредното положение спират да текат процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства. Съгласно ЗИД на ЗМДВИП /обн.ДВ, бр.44/13.05.2020 година, в сила от 14.05.2020 година е посочено, че сроковете спрели да текат по време на извънредното положение продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на закона, поради което 7-дневния срок изтича на 21.05.2020 година и към тази дата следва да се прибавят дните, които са изтекли по време на извънредното положение, поради което депозираната молба на 30.06.2020 година е депозирана в едногодишния срок.

При кумулативното изпълнение на всички предпоставки спряното производство по несъстоятелност следва да бъде възобновено.

Поради съвпадане на правните изводи на двете инстанции първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение 1274/28.08.2020 година, постановено по т.д.417/2015 година по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-9 състав, с което е възобновено производството по несъстоятелност на „РИЛА ЛЕЙК“ АД.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в 1-месечен срок от получаване на съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____